Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. gruodžio 20 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo – Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/1289 – Baudos skyrimas valstybei narei euro zonoje vykdant ekonomikos ir biudžeto priežiūrą – Manipuliavimas statistikos duomenimis apie konkrečios valstybės narės deficitą – Jurisdikcija – Reglamentas (ES) Nr. 1173/2011 – 8 straipsnio 1 ir 3 dalys – Deleguotasis sprendimas 2012/678/ES – 2 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 14 straipsnio 2 dalis – Reglamentas (EB) Nr. 479/2009 –3 straipsnio 1 dalis, 8 straipsnio 1 dalis, 11 ir 11a straipsniai – Teisė į gynybą – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija – 41 straipsnio 1 dalis – Teisė į gerą administravimą – SESV 121, 126 ir 136 straipsniai – Protokolas Nr. 12 dėl perviršinio deficito procedūros – Pažeidimo buvimas – Klaidingas duomenų pateikimas – Baudos nustatymas – Baudžiamųjų nuostatų negaliojimo atgal principas“

Byloje C-521/15

dėl 2015 m. rugsėjo 29 d. pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Ispanijos Karalystė, atstovaujama A. Gavela Llopis, A. Rubio González ir A. Sampol Pucurull,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą E. Dumitriu-Segnana, A. F. Jensen ir A. de Gregorio Merino,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos J. Baquero Cruz, J.-P. Keppenne, M. Clausen ir F. Simonetti,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, kolegijų pirmininkai R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, J. L. da Cruz Vilaça ir J. Malenovský (pranešėjas), teisėjai E. Juhász, A. Borg Barthet, D. Šváby, A. Prechal, C. Lycourgos, M. Vilaras ir E. Regan,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. balandžio 4 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: ispanų.

susipažinęs su 2017 m. birželio 1 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Šiuo ieškiniu Ispanijos Karalystė prašo panaikinti 2015 m. liepos 13 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2015/1289, kuriuo Ispanijai skiriama bauda už manipuliavimą deficito duomenimis Valensijos autonominėje srityje (OL L 198, 2015, p. 19; klaidų ištaisymas OL L 291, 2015, p. 10, toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statutas

2 Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 51 straipsnis suformuluotas taip:

„Nukrypstant nuo [SESV] 256 straipsnio 1 dalyje nustatytos taisyklės, tik Teisingumo Teismas turi jurisdikciją ieškiniams, nurodytiems [SESV] 263 ir 265 straipsniuose, kai juos pareiškia valstybė narė dėl:

a) Europos Parlamento ar Tarybos, arba abiejų šių institucijų, jei jos veikia bendrai, veiksmo ar neveikimo, išskyrus:

– sprendimus, kuriuos Taryba priima pagal [SESV] 108 straipsnio 2 dalies trečiąją pastraipą;

– Tarybos aktus, priimtus pagal Tarybos reglamentą dėl prekybos apsaugos priemonių, kaip apibrėžta [SESV] 207 straipsnyje;

– Tarybos aktus, priimtus Tarybai naudojantis įgyvendinimo įgaliojimais pagal [SESV] 291 straipsnio 2 dalį;

<…>“

Ekonominės ir pinigų politikos nuostatos

Pirminė teisė

3 Pagal SESV 119 straipsnio 1 dalį Europos Sąjungos ir valstybių narių veikla apima ekonominės politikos, kuri, be kita ko, grindžiama glaudžiu valstybių narių ekonominės politikos koordinavimu ir bendrų tikslų apibrėžimu, nustatymą.

4 Atsižvelgiant į tai, Europos Komisijai visų pirma pagal SESV 121 straipsnio 3 dalį ir 126 straipsnio 2 dalį pavesta užduotis, remiantis valstybių narių pateikta informacija, tikrinti jų ekonominę padėtį ir biudžeto būklę ir padėti Tarybai įgyvendinti jai šioje srityje pavestą priežiūrą.

5 Remiantis SESV 121 straipsnio 3 ir 4 dalimis, Taryba savo ruožtu turi įgaliojimus stebėti ir vertinti valstybių narių ekonominius pokyčius ir kaip laikomasi kiekvienai iš jų nustatytų bendrųjų gairių, taip pat priimti joms reikalingas rekomendacijas. Be to, pagal SESV 126 straipsnio 6, 7, 9 ir 11 dalis jai suteikta teisė pripažinti, kad valstybėje narėje yra susidaręs arba gali susidaryti perviršinis deficitas, ir

dėl šios valstybės narės priimti įvairias rekomendacijas ir sprendimus, įskaitant sprendimus dėl valstybės narės įspėjimo imtis priemonių savo deficitui sumažinti ir sprendimus dėl baudos skyrimo jai. Galiausiai Taryba pagal SESV 136 straipsnio 1 dalį įgaliota patvirtinti valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro, skirtas priemones, kuriomis siekiama sustiprinti jų biudžetinės drausmės koordinavimą ir priežiūrą, taip pat nustatyti joms taikomas ekonominės politikos gaires ir užtikrinti jų priežiūrą.

6 Šias nuostatas papildo prie Europos Sąjungos sutarties ir SESV pridėtas Protokolas Nr. 12 dėl perviršinio deficito procedūros (toliau – Protokolas Nr. 12).

Antrinė teisė

7 1997 m. liepos 7 d. Taryba priėmė aktų rinkinį, pavadintą „Stabilumo ir augimo paktu“, į kurį įėjo, be kita ko, reglamentai (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo (OL L 209, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 10 sk., 1 t., p. 84), ir Reglamentas (EB) Nr. 1467/97 dėl perviršinio deficito procedūros įgyvendinimo paspartinimo ir paaiškinimo (OL L 209, 1997, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 10 sk., 1 t., p. 89).

8 2011 m. lapkričio 16 d. Parlamentas ir Taryba priėmė penkis reglamentus ir vieną direktyvą, kuriais siekta iš esmės pertvarkyti Stabilumo ir augimo paktą. Dviem iš šių reglamentų iš dalies pakeisti atitinkamai reglamentai Nr. 1466/97 ir 1467/97. Likusiais trimis siekta sustiprinti ekonominės ir biudžeto politikos priežiūrą, kurią pagal SESV 121 ir 126 straipsnius vykdo Taryba ir Komisija.

– Reglamentas (ES) Nr. 1173/2011

9 Vienas iš ankstesniame punkte nurodytų reglamentų yra 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1173/2011 dėl veiksmingo biudžeto priežiūros vykdymo užtikrinimo euro zonoje (OL L 306, 2011, p. 1), kuris sudaro ginčijamo sprendimo teisinį pagrindą ir savo ruožtu grindžiamas SESV 121 ir 136 straipsniais.

10 Šio reglamento 7, 8, 16, 17 ir 25 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(7) Komisijai turėtų tekti svarbesnis vaidmuo taikant sustiprintos priežiūros procedūrą, susijusią su kiekvienai valstybei narei būdingais vertinimu, stebėsena, vizitais vietoje, rekomendacijomis ir įspėjimais.<…>

(8) siekiant užtikrinti, kad su valstybėmis narėmis vyktų nuolatinis dialogas, kuris padėtų siekti šio reglamento tikslų, Komisija turėtų rengti priežiūros vizitus;

<…>

(16) siekiant atgrasinti, kad tyčia ar dėl didelio aplaidumo nebūtų klaidingai pateikiami duomenys apie valdžios sektoriaus deficitą ir skolą, kurie būtini siekiant koordinuoti ekonominę politiką Sąjungoje, atsakingoms valstybėms narėms turėtų būti taikomos baudos;

(17) siekiant papildyti baudų už manipuliavimą statistikos duomenimis apskaičiavimo taisykles, taip pat su procedūra, kurią turi taikyti Komisija tirdama tokius veiksmus, susijusias taisykles, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus dėl tikslių kriterijų, pagal kuriuos nustatomas baudos dydis ir pagal kuriuos Komisija atlieka tyrimus. <…>

<…>

(25) Tarybai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti atskirus sprendimus dėl šiame reglamente numatytų sankcijų taikymo. Taryboje koordinuojant valstybių narių ekonominę politiką, kaip numatyta SESV 121 straipsnio 1 dalyje, tie atskiri sprendimai yra būtini tolesni veiksmai, pagal SESV 121 ir 126 straipsnius bei reglamentus [Nr. 1466/97 ir Nr. 1467/97] Tarybai priėmus priemones.“

11 Minėto reglamento 8 straipsnyje „Sankcijos už manipuliavimą statistikos duomenimis“ numatyta:

„1. Taryba, imdamasi veiksmų pagal Komisijos rekomendaciją, gali nuspręsti skirti baudą valstybei narei, kuri tyčia ar dėl didelio aplaidumo klaidingai pateikia duomenis apie deficitą ir skolą, kurie susiję su SESV 121 arba 126 straipsnio taikymu arba prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo [Nr. 12] taikymu.

2. 1 dalyje nurodytos baudos turi būti veiksmingos, atgrasančios ir nustatytos proporcingai, atsižvelgiant į klaidingo pateikimo pobūdį, sunkumą ir trukmę. Baudos suma negali būti didesnė kaip 0,2 % atitinkamos valstybės narės [bendrojo vidaus produkto (BVP)].

3. Komisija gali atlikti visus tyrimus, būtinus nustatyti, ar esama 1 dalyje nurodytų klaidingų pateikimų. Ji gali nuspręsti pradėti tyrimą, kai yra pagrįstų įtarimų, kad faktai gali būti susiję su tokiu klaidingu pateikimu. Komisija ištiria tariamus klaidingus pateikimus atsižvelgdama į atitinkamos valstybės narės pateiktas pastabas.<…>

Užbaigusi tyrimą ir prieš pateikdama pasiūlymą Tarybai, Komisija suteikia atitinkamai valstybei narei galimybę pateikti paaiškinimą tiriamais klausimais. Komisija bet kokį pasiūlymą Tarybai pagrindžia tik faktais, dėl kurių atitinkama valstybė narė turėjo galimybę pateikti pastabas.

Tyrimų metu Komisija visapusiškai gerbia atitinkamos valstybės narės teisę į gynybą.

4. Komisijai pagal 11 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) išsamių kriterijų, pagal kuriuos nustatomas 1 dalyje nurodytos baudos dydis;

<…>

c) išsamių procedūros, skirtos teisei į gynybą, prieigai prie bylos, teisiniam atstovavimui, konfidencialumui ir nuostatoms dėl 1 dalyje nurodytų baudų terminų ir rinkimo užtikrinti, taisyklių.

<…>“

12 Remiantis šio reglamento 9 straipsniu „Administracinis sankcijų pobūdis“, sankcijos, kurios skiriamos, be kita ko pagal 8 straipsnį, yra administracinio pobūdžio.

13 Pagal Reglamento Nr. 1173/2011 14 straipsnį šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo (2011 m. lapkričio 23 d.) *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, t. y. 2011 m. gruodžio 13 d.

– *Deleguotasis sprendimas 2012/678/ES*

14 Vadovaudamasi Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 4 dalimi Komisija priėmė 2012 m. birželio 29 d. Deleguotąjį sprendimą 2012/678/ES dėl tyrimų ir baudų, susijusių su manipuliavimu statistiniais duomenimis, kaip nurodyta Reglamente Nr. 1173/2011 (OL L 306, 2012, p. 21); remiantis jo 16 straipsniu, šis sprendimas įsigaliojo dvidešimtą dieną po jo paskelbimo (2012 m. lapkričio 6 d.) *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, t. y. 2012 m. lapkričio 26 d.

15 Šio deleguotojo sprendimo 2 straipsnio „Tyrimų inicijavimas“ 1 ir 3 dalyse, be kita ko, nustatyta:

„1. Komisija praneša atitinkamai valstybei narei apie savo sprendimą pradėti tyrimą, taip pat pateikia informaciją, kad yra svarių požymių dėl faktų, jog valdžios sektoriaus deficito ir skolos duomenys gali būti pateikti klaidingai dėl manipuliavimo jais tyčia ar dėl didelio aplaidumo.

<…>

3. Komisija gali nuspręsti neatlikti tokio tyrimo tol, kol remiantis Komisijos (Eurostato) pagal [2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 479/2009 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties priede pateikto Protokolo dėl perviršinio deficito procedūros taikymo (OL L 145, 2009, p. 1)] priimtu sprendimu nebus atliktas metodinis vizitas.“

16 Šio deleguotojo sprendimo 14 straipsnyje „Baudos dydžio nustatymo kriterijai“ nustatyta:

„1. Komisija užtikrina, kad rekomenduojama bauda būtų veiksminga, proporcinga ir atgrasoma. Bauda nustatoma remiantis orientacine suma, kuri gali būti didinama arba mažinama, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, nurodytas 3 dalyje.

2. Orientacinė suma yra lygi 5 % klaidingo duomenų, susijusių su valstybės narės valdžios sektoriaus deficito arba skolos lygiu atitinkamais metais, dėl kurių teikiamas pranešimas pagal perviršinio deficito procedūrą, pateikimo poveikio (taikomas didesnysis dydis).

3. Laikantis 13 straipsnyje nustatytos didžiausios sumos, Komisija kiekvienu atveju prireikus atsižvelgia į šias aplinkybes:

<…>

c) tai, ar duomenys buvo pateikti klaidingai dėl vieno, atskirai veikiančio subjekto veiklos, ar dėl suderintos dviejų arba daugiau subjektų veiklos;

<…>

e) atitinkamos valstybės narės stropumą [rūpestingumą] ir bendradarbiavimą, arba, priešingai, trukdymo lygį, nustatant klaidingą duomenų pateikimą ir atliekant tyrimus.“

– *Reglamentas Nr. 479/2009*

17 Reglamentas Nr. 479/2009, iš dalies pakeistas 2010 m. liepos 26 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 679/2010 (OL L 198, 2010, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 479/2009), buvo priimtas, kaip matyti iš jo 1 konstatuojamosios dalies, siekiant kodifikuoti 1993 m. lapkričio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3605/93 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties priede pateikto Protokolo dėl perviršinio deficito procedūros taikymo (OL L 332, 1993, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 33),

kuris įsigaliojo 1994 m. sausio 1 d. ir vėliau buvo iš dalies keičiamas. Remiantis Reglamento Nr. 479/2009 19 straipsniu, šis reglamentas įsigaliojo dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo (2009 m. birželio 10 d.) *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* t. y. 2009 m. birželio 30 d.

18 Reglamento Nr. 479/2009 9 ir 10 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(9) Komisijos, kaip statistikos institucijos, vaidmenį šiuo klausimu konkrečiai atlieka Komisijos vardu veikiantis Eurostatas. Eurostatas, kaip Komisijos departamentas, atsakingas už Komisijai pavestas Bendrijos statistinių duomenų rengimo užduotis, turi jas atlikti vadovaudamasis <…> bešališkumo, patikimumo, tinkamumo, ekonominio efektyvumo, statistinių duomenų konfidencialumo ir skaidrumo principais. Nacionalinėms ir Bendrijos statistikos institucijoms įgyvendinus 2005 m. gegužės 25 d. Komisijos rekomendaciją dėl nacionalinių ir Bendrijos statistikos institucijų nepriklausomumo, vientisumo ir atskaitomybės, turėtų būti sustiprintas profesinio nepriklausomumo principas, šaltinių tinkamumas ir statistinių duomenų kokybė.

(10) Eurostatas yra atsakingas už Komisijos vardu vykdomą duomenų kokybės įvertinimą ir duomenų, naudotinų taikant perviršinio deficito procedūrą, pateikimą. <…>“

19 Šio reglamento II skyriuje „Ataskaitų rengimo taisyklės ir jų turinys“ yra, be kita ko 3 ir 6 straipsniai.

20 Minėto reglamento 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse visų pirma numatyta:

„1. Valstybės narės du kartus per metus pateikia Komisijai (Eurostatui) ataskaitas apie savo numatomą ir faktinį valdžios sektoriaus deficitą bei valdžios sektoriaus skolos lygį – pirmą kartą iki einamųjų metų (n metų) balandžio 1 d., o antrą kartą iki n metų spalio 1 d.

<…>

2. Iki n metų balandžio 1 d. valstybės narės:

a) pateikia Komisijai (Eurostatui) ataskaitas apie n metams numatytą valdžios sektoriaus deficitą, naujausią n-1 metų faktinio valdžios sektoriaus deficito įvertinimą ir faktinį n-2, n-3 ir n-4 metų valdžios sektoriaus deficitą;

<…>“

21 Šio reglamento 6 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Valstybės narės informuoja Komisiją (Eurostatą) apie visus svarbius jau pateiktų duomenų apie faktinį ir numatomą jų valdžios sektoriaus deficitą bei skolą patikslinimus iš karto, kai tik tie patikslinimai atliekami.“

22 Reglamento Nr. 479/2009 III skyriuje „Duomenų kokybė“ yra, be kita ko, 8, 11 ir 11a straipsniai.

23 Šio reglamento 8 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Komisija (Eurostatas) reguliariai įvertina valstybių narių pateiktų faktinių duomenų ir juos pagrindžiančių pagal ESS 95 parengtų valdžios sektoriaus sąskaitų <…> kokybę. Faktinių duomenų kokybė reiškia apskaitos taisyklių laikymąsi, išsamumą, patikimumą, statistinių duomenų nuoseklumą ir jų pateikimą laiku [naujumą]. <…>“

24 Minėto reglamento 11 straipsnyje numatyta:

„1. Komisija (Eurostatas) užtikrina nuolatinį dialogą su valstybių narių statistikos institucijomis. Tuo tikslu Komisija rengia reguliarius dialogo vizitus, taip pat galimus vizitus metodologijos klausimais į visas valstybes nares.

2. Rengdama vizitus dialogo ir metodologijos tikslais, Komisija (Eurostatas) perduoda savo preliminarias išvadas atitinkamoms valstybėms narėms, kad jos pateiktų pastabas.“

25 To paties reglamento 11a straipsnyje nustatyta:

„Vizitų dialogo tikslais tikslas – peržiūrėti faktinius duomenis, pateiktus <…>, nagrinėti metodologijos klausimus, aptarti aprašuose aprašytus statistikos procesus bei duomenų šaltinius ir įvertinti, ar laikomasi apskaitos taisyklių. Vizitai dialogo tikslais rengiami siekiant nustatyti pavojų ar galimas problemas dėl pranešamų duomenų kokybės.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

26 2012 m. kovo 30 d. Ispanijos Karalystė pranešė Europos Sąjungos statistikos tarnybai (Eurostatui) savo faktinio ir numatomo valdžios sektoriaus deficito 2008–2012 m. dydį ir pridėjo atitinkamus duomenis (toliau – 2012 m. kovo 30 d. pranešimas).

27 2012 m. gegužės 17 d. Ispanijos Karalystė informavo Eurostatą, kad reikia patikslinti deficito dydį, siekiant atsižvelgti į tai, jog kai kurios iš autonominių sričių 2008–2011 m. turėjo daugiau išlaidų, nei buvo atsižvelgta nustatant deficito dydį, apie kurį pranešta 2012 m. kovo 30 d. pranešime. Nenurodytos išlaidos sudarė 4,5 milijardo eurų (t. y. daugiau nei 0,4 % BIP), iš jų 1,9 milijardo eurų (t. y. maždaug 0,2 % BIP) tenka *Comunitat Valenciana* (Valensijos autonominė sritis, Ispanija).

28 Ši informacija paskatino Eurostatą Ispanijoje surengti kelis vizitus: 2012 m. gegužės, birželio ir rugsėjo mėn. ir 2013 m. rugsėjo mėn.

29 Vadovaudamasi 2014 m. liepos 11 d. Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 3 dalimi, Komisija priėmė 2014 m. liepos 11 d. Sprendimą C(2014) 4856 pradėti tyrimą dėl galimo manipuliavimo statistiniais duomenimis Ispanijoje (toliau – sprendimas pradėti tyrimą).

30 2015 m. gegužės 7 d. Komisija priėmė ataskaitą, joje priėjo prie išvados, kad Ispanijos Karalystė klaidingai pateikė duomenis apie savo deficitą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį. Konkrečiau, ji preziumavo, kad ši valstybė narė elgėsi labai aplaidžiai, kai savo 2012 m. kovo 30 d. pranešime klaidingai nurodė duomenis apie Valensijos autonominės srities sąskaitas, nors *Sindicatura de Comptes de la Comunitat Valenciana* (Valensijos autonominės srities audito rūmai, Ispanija) kasmet atkreipdavo dėmesį į tai, jog *Intervención General de la Generalitat Valenciana* (Valensijos autonominės srities audito tarnyba, Ispanija) tvirtindavo sąskaitas, dėl kurių konstatuoti pažeidimai susiję su tam tikrų sveikatos priežiūros išlaidų neįtraukimu į apskaitą ir kaupiamosios apskaitos principo nepaisymu. Dėl šios priežasties Komisija rekomendavo Tarybai priimti sprendimą skirti Ispanijos Karalystei baudą.

31 2015 m. liepos 13 d. Taryba priėmė ginčijamą sprendimą, jame priėjo prie išvados, kad Ispanijos Karalystė 2012 m. kovo mėn. dėl didelio aplaidumo pateikė Eurostatui klaidingus duomenis (5 konstatuojamoji dalis), ir nustatė šiai valstybei narei skirtiną baudą (6–13 konstatuojamosios dalys). Šiuo tikslu Taryba pirmiausia pripažino, kad, atsižvelgiant į nagrinėjamų duomenų pateikimo poveikį, pagal Deleguotojo sprendimo 2012/678 14 straipsnio 2 dalį turi būti nustatyta 94,65 milijonų eurų referencinė baudos suma. Toliau ji nurodė, kad šią sumą reikia sumažinti, siekiant atsižvelgti į įvairias

lengvinančias aplinkybes, visų pirma susijusias su tuo, kad šiuos duomenis pateikė vienintelė regioninė institucija, ir su tuo, kad už nacionalinius statistinius duomenis atsakingos institucijos per tyrimą bendradarbiavo.

32 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje numatyta:

„[Ispanijos Karalystei], dėl didelio aplaidumo klaidingai teikusiai valdžios sektoriaus deficito duomenis, skiriama 18,93 mln. [eurų] bauda, kaip nustatyta [Komisijos] tyrimo dėl manipuliavimo statistiniais duomenimis Ispanijoje ataskaitoje, kaip numatyta Reglamente [Nr.] 1173/2011.“

33 2015 m. liepos 20 d. Ispanijos Karalystei buvo įteiktas ginčijamas sprendimas, o 2015 m. liepos 28 d. sprendimas paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

34 Ispanijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– šio prašymo nepatenkinus, sumažinti ginčijamu sprendimu paskirtos baudos dydį, ją skaičiuojant tik už laikotarpį po Reglamento Nr. 1173/2011 įsigaliojimo, ir

– priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

35 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

– pripažinti, kad ieškinys priklauso Europos Sąjungos Bendrojo Teismo jurisdikcijai, ir jam perduoti jį nagrinėti,

– šio prašymo nepatenkinus, atmesti ieškinį ir

– priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

36 2016 m. sausio 26 d. sprendimu Teisingumo Teismo primininkas leido Komisijai įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.

Dėl jurisdikcijos

Šalių argumentai

37 Taryba ir Komisija teigia, kad ieškinys pareikštas dėl akto, kurį Taryba priėmė naudodamasi įgyvendinimo įgaliojimais pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį, todėl pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 51 straipsnio pirmos pastraipos a punkto trečią įtrauką jis priklauso Bendrojo Teismo jurisdikcijai. Jų nuomone, Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalyje numatytų įgaliojimų priimti sprendimus dėl baudų skyrimo valstybėms narėms manipuliavimo statistiniais duomenimis atveju, negalima laikyti patenkančiais į naudojimąsi įgyvendinimo įgaliojimais, kaip tai suprantama pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį, nes jie yra vienodo šio reglamento įgyvendinimo dalis. Be to, kaip nurodyta minėto reglamento 25 konstatuojamoje dalyje, pagrįsta tokią kompetenciją priskirti Tarybai, o ne Komisijai.

38 Ispanijos Karalystė į tai iš esmės atsako, kad kyla klausimas, ar ginčijamą sprendimą galima pateikti kaip įgyvendinimo sprendimą, kaip tai suprantama pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį, nes Reglamento Nr. 1173/2011 25 konstatuojamojoje dalyje individualūs sprendimai, kuriais Taryba valstybėms narėms skiria sankcijas už manipuliavimą statistiniais duomenimis, siejami ne su būtinybe užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, o su kompetencijomis, kurios šiai institucijai ekonomikos srityje tiesiogiai priskirtos pagal SESV.

Teisingumo Teismo vertinimas

39 Remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 51 straipsnio pirmos pastraipos a punktu, nukrypstant nuo SESV 256 straipsnio 1 dalyje nustatytos taisyklės, tik Teisingumo Teismas turi jurisdikciją ieškiniams dėl panaikinimo ir neveikimo, nurodytiems SESV 263 ir 265 straipsniuose, kai, pirma, juos pareiškia valstybė narė ir, antra, jie pareikšti dėl Parlamento ar Tarybos arba abiejų šių institucijų, jei jos veikia bendrai, akto.

40 Vis dėlto pagal tos Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto nuostatos trečią įtrauką į šią jurisdikcijos išlygą nepatenka, be kita ko, Tarybos aktai, priimti Tarybai naudojantis įgyvendinimo įgaliojimais pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį.

41 Šiuo atveju nagrinėjamas ieškinys dėl panaikinimo, kurį pareiškė valstybė narė ir kuris pareikštas dėl Tarybos akto. Taigi šis ieškinys priklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai, nebent ginčijamas sprendimas yra aktas, kurį Taryba priėmė naudodamasi įgyvendinimo įgaliojimais, kaip tai suprantama pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį.

42 Pastarojoje nuostatoje numatyta, kad tuomet, kai teisiškai privalomi Sąjungos aktai turi būti įgyvendinti vienodomis sąlygomis, tie aktai suteikia įgyvendinimo įgaliojimus Komisijai arba tinkamai pagrįstais konkrečiais atvejais ir bendrosios užsienio ir saugumo politikos (BUSP) atvejais – Tarybai.

43 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad SESV 291 straipsnio 2 dalis nėra vienintelė Sąjungos teisės nuostata, pagal kurią Tarybai suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai. Kitomis pirminės teisės nuostatomis jai taip pat gali būti tiesiogiai suteikti tie įgaliojimai (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Parlamentas ir Komisija / Taryba*, C-103/12 ir C-165/12, EU:C:2014:2400, 50 punktą ir 2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Vokietija / Parlamentas ir Taryba*, C-113/14, EU:C:2016:635, 55 ir 56 punktus). Be to, antrinės teisės aktuose gali būti įtvirtinti įgyvendinimo įgaliojimai už SESV 291 straipsnyje numatytos tvarkos ribų (šiuo klausimu žr. 2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 78–86 ir 98 punktus).

44 Tuomet, kadangi ginčijamas sprendimas turi būti laikomas aktu, priimtu naudojantis įgyvendinimo įgaliojimais, nes juo konstatuojamas pažeidimas ir skiriama sankcija jo sukėlėjui taikant įgaliojimus, Tarybai suteiktus pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį (pagal analogiją žr. 1992 m. spalio 27 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-240/90, EU:C:1992:408, 38 ir 39 punktus ir 2016 m. kovo 1 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 36 punktą), o SESV 291 straipsnio 2 dalis yra tik vienas iš galimų Tarybos naudojimosi tokiais įgaliojimais teisinių pagrindų, šiuo atveju reikia nustatyti, ar šiuos įgaliojimus tikrai apima minėta nuostata.

45 Tam į SESV 291 straipsnį reikia atsižvelgti kaip į visumą, nes šio straipsnio 2 dalies negalima aiškinti nepaisant jo 1 dalies, kuri numato, kad valstybės narės imasi visų nacionalinės teisės priemonių, būtinų teisiškai privalomiems Sąjungos aktams įgyvendinti.

46 SESV 291 straipsnis įtvirtintas SESV šeštosios dalies, skirtos institucinėms ir finansinėms nuostatoms, I antraštinės dalies 2 skyriaus 1 skirsnyje „Sąjungos teisės aktai“. Vis dėlto šis straipsnis, kaip matyti iš jo 1 ir 2 dalių formuluočių, skirtas ne visiems Sąjungos teisės aktams, o tik vienai specialiai jų kategorijai, t. y. „teisiškai privalomiems aktams“. Ši minėtoms straipsnio dalims bendra nuoroda į „teisiškai privalomų aktų“ sąvoką reikalauja nustatyti jos turinį visam SESV 291 straipsniui.

47 Šiuo klausimu pažymėtina, kad SESV 291 straipsnio 1 dalyje nurodytas principas, pagal kurį būtent skirtingos valstybės narės turi imtis visų nacionalinės teisės priemonių, būtinų į teisiškai privalomiems Sąjungos aktams įgyvendinti, o šio straipsnio 2 dalyje numatyta, kad pagal šiuos aktus Komisijai arba Tarybai visuomet suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai, kai tie aktai turi būti įgyvendinami vienodai. Tokiu atveju minėtų aktų vienodo įgyvendinimo tikslas atmeta galimybę, kad skirtingos valstybės narės juos galės įgyvendinti priemonėmis, priimtomis pagal atitinkamą jų nacionalinę teisę, ir taip lems akivaizdžią pasekmę – skirtumų grėsmę, būdingą potencialiai nesutampančių nacionalinių įgyvendinimo priemonių koegzistavimui Sąjungos teisės sistemoje.

48 Vadinasi, laikytina, kad SESV 291 straipsnio 2 dalis skirta tik teisiškai privalomiems Sąjungos aktams, kurie, kaip ir aktai, į kuriuos daroma nuoroda SESV 291 straipsnio 1 dalyje, iš esmės tinkami, kad valstybės narės juos įgyvendintų, tačiau kurie, priešingai nei pastarieji, dėl tam tikros priežasties turi būti įgyvendinti priemonėmis, kurias priima ne konkreti valstybė narė, o Komisija arba Taryba, kad būtų užtikrintas vienodas taikymas Sąjungoje.

49 Vis dėlto taip akivaizdu nėra, kai kalbama apie aktą, kuriuo nustatoma kompetencija skirti baudą valstybei narei. Toks aktas niekaip negali būti tinkamas tam, kad jį įgyvendintų pačios valstybės narės, nes toks įgyvendinimas apima varžančios priemonės priėmimą vienos iš jų atžvilgiu.

50 Beje, pirma išdėstytą analizę patvirtina bendras Teisingumo Teismo jurisdikcijos išlygos išimčių, numatytų Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 51 straipsnio pirmos pastraipos a punkto antroje ir trečioje įtraukose, vertinimas. Šiuo klausimu pažymėtina, kad šios nuostatos trečią įtrauką aiškinant taip, kad joje numatyta išimtis taikoma visiems Tarybos priimtiems vykdymo aktams, tos pačios nuostatos antroje įtraukoje numatyta išimtis netektų bet kokio praktinio veiksmingumo. Iš esmės pastaroji išimtis skirta Tarybos aktams, priimtiems pagal reglamentą dėl prekybos apsaugos priemonių pagal SESV 207 straipsnį, todėl susijusi būtent su tokia situacija, kai ši institucija įgyvendina Sąjungos aktą.

51 Atsižvelgiant į šiuos aspektus, sprendimas, kaip antai ginčijamasis sprendimas, negali būti laikomas priimtu naudojantis įgyvendinimo įgaliojimais, Tarybai suteiktais pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį.

52 Beje, konstatuotina, kad Reglamente Nr. 1173/2011, pagal kurį buvo priimtas ginčijamas sprendimas, nėra jokios nuorodos į SESV 291 straipsnio 2 dalį.

53 Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 9 punkte, šis reglamentas grindžiamas SESV 121 ir 136 straipsniais. Kompetencijos, kurios įgyvendinimas pasireiškia tame sprendime, priskyrimą Tarybai remiantis šiais straipsniais pateisina ne būtinybė užtikrinti vienodą minėto reglamento įgyvendinimą, o kaip matyti iš jo 16 ir 25 konstatuojamųjų dalių, siekimas tikslo atgrasyti valstybes nares nuo klaidingo duomenų pateikimo, kurie turi esminės reikšmės kompetencijų, pagal SESV 121 ir 126 straipsnį suteiktų Tarybai valstybių narių ekonominės ir biudžeto politikos koordinavimo ir priežiūros srityje, įgyvendinimui.

54 Vadinasi, Teisingumo Teismas turi jurisdikciją nagrinėti šį ieškinį.

Dėl ieškinio

55 Grįsdama ieškinį Ispanijos Karalystė remiasi keturiais pagrindais: teisės į gynybą pažeidimu, teisės į gerą administravimą pažeidimu, pažeidimo nebuvimu ir Tarybos jai paskirtos baudos neproporcingumu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, grindžiamo teisės į gynybą pažeidimu

Šalių argumentai

56 Ispanijos Karalystė teigia, kad ginčijamu sprendimu pažeidžiama jos teisė į gynybą, kurią užtikrina Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 3 dalis ir Deleguotasis sprendimas 2012/678, nes šiame sprendime ji kaltinama pažeidimu remiantis informacija, surinkta per 2012 m. gegužės, birželio ir rugsėjo mėn. ir 2013 m. rugsėjo mėn. Ispanijoje vykusius vizitus.

57 Pirma, pirmieji trys vizitai, per kuriuos ši informacija buvo surinkta, įvyko tuo metu, kai valstybėms narėms, dėl kurių pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 3 dalį buvo pradėtos tyrimo procedūros, dar nebuvo užtikrinta teisės į gynybą paisymo, nes dar nebuvo įsigalioję Deleguotasis sprendimas 2012/678. Be to, visa ši informacija buvo surinkta prieš pradedant tyrimo procedūrą 2014 m. liepos mėn., taigi už šiame deleguotame sprendime numatytos procedūros ribų ir nepaisant teisės būti informuotam, kurią minėtas deleguotasis sprendimas užtikrina atitinkamai valstybei narei. Beje, pagal tą patį deleguotąjį sprendimą Komisija įpareigojama atvykti vizito metodologijos tikslais dar prieš pradedant tyrimo procedūrą, o to šiuo atveju nebuvo.

58 Antra, sąlygos, kuriomis minėta informacija buvo surinkta, neatitinka reikalavimų, Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatytų siekiant užtikrinti teisės į gynybą paisymą. Šiuo klausimu Ispanijos Karalystė tvirtina, kad Reglamentas Nr. 479/2009 nėra teisinis pagrindas, leidžiantis Eurostatui rinkti informaciją apie galimai klaidingai pateiktus duomenis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį, ir kad ji nebuvo iš anksto informuota apie tikrąją šiuo atveju surengtų vizitų dalyką. Šiomis aplinkybėmis Ispanijos institucijos bendradarbiavo su Komisija nesitikėdamos, kad šios institucijos surinkta informacija vėliau galės būti panaudota siekiant pateisinti tyrimo procedūros inicijavimą.

59 Taryba, palaikoma Komisijos, atsako, pirma, kad vizitai, įvykę iki sprendimo pradėti tyrimą, buvo surengti remiantis Reglamentu Nr. 479/2009, siekiant po preliminaraus perdavimo 2012 m. balandžio mėn. įvertinti Ispanijos Karalystės 2012 m. gegužės mėn. praneštus patikslintus duomenis.

60 Antra, Komisija paisė Ispanijos Karalystės teisės į gynybą, nuo sprendimo pradėti tyrimo procedūrą. Visų pirma, informuodama apie minėtą sprendimą, ji pagal Deleguotąjį sprendimą 2012/678 perdavė šiai valstybei narei savo turimą informaciją apie tai, kad yra pagrįstų įtarimų, jog faktai gali būti susiję su klaidingai pateiktais duomenimis. Paskui Komisija paisė įvairių Ispanijos Karalystei pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 3 dalį garantuojamų teisių. Bet kuriuo atveju, net jeigu teisė į gynybą buvo pažeista, Ispanijos Karalystė neįrodė, kad tai turėjo įtakos procedūros baigčiai, todėl pateisina ginčijamo sprendimo panaikinimą.

Teisingumo Teismo vertinimas

61 Iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad teisės į gynybą paisymas vykstant bet kokiai procedūrai, kuri buvo pradėta prieš asmenį ir gali pasibaigti jo nenaudai priimtu aktu, yra bendrasis Sąjungos teisės principas, kuris turi būti taikomas, net ir nesant konkrečių šį klausimą reglamentuojančių nuostatų; pagal šį principą reikalaujama, kad asmeniui, dėl kurio pradėta tokia procedūra, būtų suteikta galimybė veiksmingai pateikti savo nuomonę dėl faktinių aplinkybių ir jam inkriminuojamo Sąjungos teisės pažeidimo prieš priimant sprendimą, galintį turėti didelį poveikį jo interesams (šiuo klausimu žr. 1986 m. liepos 10 d. Sprendimo *Belgija / Komisija* 40/85, EU:C:1986:305, 28 punktą; 1992 m. vasario 12 d. Sprendimo *Nyderlandai ir kt. / Komisija*, C-48/90 ir C-66/90, EU:C:1992:63, 44 ir 45 punktus ir 2016 m. birželio 14 d. Sprendimo *Marchiani / Parlamentas*, C-566/14 P, EU:C:2016:437, 51 punktą).

62 Šiuo atveju neginčyta, kad ginčijamame sprendime remiamasi informacija, kurią Komisijos tarnyba, t. y. Eurostatas, surinko per 2012 m. gegužės, birželio ir rugsėjo mėn. ir 2013 m. rugsėjo mėn. Ispanijoje įvykusius vizitus, t. y. iki sprendimo pradėti tyrimo procedūrą priėmimo 2014 m. liepos 11 d., o trijų vizitų atveju – iki Deleguotojo sprendimo 2012/678 įsigaliojimo 2012 m. lapkričio 26 d.

63 Taigi būtina išnagrinėti, pirma, ar tai, kad ši informacija buvo surinkta iki šių dviejų įvykių, reiškia, kad ginčijamu sprendimu buvo pažeista teisė į gynybą.

64 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kiek tai susiję su tyrimo procedūromis, tokiomis, kokiomis grindžiamas ginčijamas sprendimas, Parlamentas ir Taryba priėmė specialias nuostatas, kad būtų užtikrintas teisės į gynybą paisymas. Jos įtvirtintos Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 3 dalyje ir taikomos nuo jo įsigaliojimo 2011 m. gruodžio 13 d. Šios specialiosios nuostatos numato, kad Komisija gali nuspręsti pradėti tyrimą, kai yra pagrįstų įtarimų, kad faktai gali būti susiję su klaidingai pateiktais duomenimis. Be to, tomis pačiomis nuostatomis ši institucija įpareigojama tuo atveju, kai naudojasi šiais įgaliojimais, visapusiškai paisyti atitinkamos valstybės narės teisės į gynybą ir ypač atsižvelgti į šios valstybės narės per tyrimą pateiktas pastabas ir ją išklausyti prieš pateikiant Tarybai pasiūlymą, kad šis sprendimas būtų pagrįstas tik faktais, dėl kurių minėta valstybė narė galėjo pareikšti pastabas.

65 Taigi Komisija nuo 2011 m. gruodžio 13 d. yra ne tik įgaliota rinkti informaciją apie tai, ar yra pagrįstų įtarimų, jog faktai gali būti susiję su klaidingai pateiktais duomenimis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį, bet ir įpareigota tokią informaciją surinkti prieš pradedant tyrimo procedūrą pagal šio reglamento 8 straipsnio 3 dalį, per kurią turi būti užtikrintas visapusiškas atitinkamai valstybei narei garantuotos teisės į gynybą paisymas.

66 Šiomis aplinkybėmis laikytina: kadangi įvairūs šiuo atveju Ispanijoje įvykę vizitai buvo rengiami nuo 2012 m. gegužės mėn., taigi po Reglamento Nr. 1173/2011 įsigaliojimo 2011 m. gruodžio 13 d., tai, kad Eurostatas šio sprendimo 62 punkte nurodytą informaciją surinko per tuos vizitus, nereiškia, kad ginčijamu sprendimu buvo pažeista teisė į gynybą.

67 Antra, dėl Ispanijos Karalystės argumentų, grindžiamų tuo, kad sąlygos, kuriomis buvo surinkta minėta informacija, neatitinka reikalavimų, Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatytų siekiant užtikrinti teisės į gynybą paisymą, pripažintina, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 64 punkto, iš esmės po Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 3 dalyje numatytos tyrimo procedūros inicijavimo atitinkama valstybė narė gali visapusiškai remtis minėta teise, nes tik po šios procedūros gali būti priimtas sprendimas paskirti minėtai valstybei narei baudą dėl to, kad ji klaidingai pateikė duomenis, kaip tai suprantama pagal šio straipsnio 1 dalį.

68 Atsižvelgiant į tai pažymėtina, kad, kaip taip pat matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, reikia užtikrinti, kad per procedūrą, po kurios gali būti priimtas aktas, kuriuo konstatuojamas pažeidimas, teisės į gynybą įgyvendinimas nebūtų pažeistas tais atvejais, kai prieš šią procedūrą atliekami veiksmai, leidžiantys surinkti informaciją, galinčią turėti lemiamos reikšmės tokio pažeidimo nustatymui (šiuo klausimu žr. 2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, EU:C:2004:6, 63–65 punktus ir 2017 m. balandžio 27 d. Sprendimo *FSL ir kt. / Komisija*, C-469/15 P, EU:C:2017:308, 43 punktą).

69 Šiuo atveju konstatuotina, kad Eurostatas, remdamasis Reglamentu Nr. 479/2009, surengė keturis vizitus, per kuriuos galėjo surinkti informacijos, kuria Taryba rėmėsi ginčijamame sprendime. Kaip matyti iš ieškinio prieduose pateiktų raštų ir ataskaitų, visų pirma du 2012 m. birželio ir rugsėjo mėn. įvykę vizitai buvo surengti kaip „vizitai dialogo tikslais“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 11a straipsnį, vėliau 2012 m. gegužės mėn. vizitas – kaip „techninis parengiamasis vizitas“ pirmajam iš šių dviejų vizitų dialogo tikslais, o 2013 m. rugsėjo mėn. vizitas – kaip „*ad hoc* vizitas“.

70 Šiomis aplinkybėmis būtina nustatyti, ar rinkti informaciją apie galimai klaidingai pateiktus duomenis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį, leidžiama pagal Reglamentą Nr. 479/2009 ir jeigu leidžiama, ar vizitų, per kuriuos šiuo atveju buvo surinkta minėta informacija, rengimo sąlygos atitiko Sąjungos teisės aktų leidėjo numatytus procedūrinius reikalavimus ir išsaugojo galimybę per paskesnę tyrimo procedūrą Ispanijos Karalystei įgyvendinti savo teisę į gynybą.

71 Pirma, dėl klausimo, ar rinkti informaciją apie galimai klaidingai pateiktus duomenis leidžiama pagal Reglamentą Nr. 479/2009, pažymėtina, kad šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje valstybės narės įpareigojamos du kartus per metus pateikti Komisijai duomenis apie savo numatomą ir faktinį valdžios sektoriaus deficitą ir valdžios sektoriaus skolos lygį, kad ši institucija ir Taryba galėtų įgyvendinti savo įgaliojimus pagal atitinkamai SESV 121 ir 126 straipsnius ir Protokolą Nr. 12. Kaip savo išvados 66 punkte pažymėjo generalinė advokatė, būtent tuomet, kai valstybė narė šiuos duomenis pateikia klaidingai, pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį Tarybai leidžiama jai inkriminuoti pažeidimą ir skirti baudą.

72 Antra, Reglamento Nr. 479/2009 8 straipsnio 1 dalyje, aiškinamoje atsižvelgiant į šio reglamento 9 ir 10 konstatuojamąsias dalis, konkrečiai Eurostatui suteikiama kompetencija Komisijos vardu nešališkai ir nepriklausomai vykdyti šių duomenų kokybės vertinimą, tikrinant jų atitiktį apskaitos taisyklėms, jų išsamumą, patikimumą, aktualumą ir vientisumą. Šiuo tikslu Eurostatas yra, be kita ko, įgaliotas pagal to paties reglamento 11a straipsnį valstybėse narėse rengti minėtus vizitus „dialogo tikslais“, siekiant peržiūrėti pateiktus duomenis, atlikti jų vertinimą metodologijos ir apskaitos požiūriu ir nustatyti pavojų arba galimas problemas dėl jų kokybės. Taigi ši Komisijos tarnyba įgaliota pagal minėtą tvarką bendrai nustatyti pavojų ir galimas problemas dėl nagrinėjamų duomenų patikimumo.

73 Tad Reglamentas Nr. 479/2009, konkrečiau jo 11a straipsnis yra teisinis pagrindas, pagal kurį Eurostatui per vizitus, kaip antai šio sprendimo 69 punkte paminėtus du vizitus dialogo tikslais ir techninį parengiamąjį vizitą, leidžiama rinkti informaciją apie galimai klaidingai pateiktus duomenis.

74 Tiesa, dėl ketvirtojo tame pačiame punkte nurodyto vizito, surengto siekiant konkrečiai atlikti tyrimą dėl Valensijos autonominės srities sąskaitų, konstatuotina, kad tokio vizito Reglamente Nr. 479/2009 aiškiai nenumatytas.

75 Vis dėlto šio reglamento 11 straipsnyje numatyta, kad Eurostatas palaiko nuolatinį dialogą su valstybių narių statistikos institucijomis. Toks nuolatinis dialogas neišvengiamai reiškia, kad Eurostatas gali rengti įvairius vizitus ir komandiruotes, kurių prireikia siekiant įgyvendinti savo įgaliojimus, greta minėtame straipsnyje konkrečiai numatytų vizitų. Be to, Reglamento Nr. 1173/2011 7 ir 8 konstatuojamosiose dalyse konkrečiai Komisija raginama palaikant minėtą nuolatinį dialogą valstybėse narėse rengti vizitus vietoje ir priežiūros vizitus.

76 Šiomis aplinkybėmis laikytina, kad Reglamento Nr. 479/2009 11 straipsnis yra teisinis pagrindas, pagal kurį Eurostatui leidžiama per šį ketvirtąjį vizitą rinkti informaciją apie galimai klaidingai pateiktus duomenis.

77 Dėl Ispanijos Karalystės argumento, kad prieš pradedant tyrimo procedūrą turi būti surengtas vizitas metodologijos tikslais, pakanka konstatuoti, kad Deleguotojo sprendimo 2012/678 2 straipsnio 3 dalyje numatyta, jog Komisija gali nuspręsti nepradėti tyrimo tol, kol nebus surengtas vizito, taip jai nenustatant pareigos šiuo atžvilgiu.

78 Antra, dėl klausimo, ar keturi nagrinėjami vizitai surengti laikantis Sąjungos teisės aktų leidėjo numatytų procedūrinių reikalavimų ir taip, kad nebūtų pažeistas Ispanijos Karalystei garantuotos teisės į gynybą įgyvendinimas per paskesnę tyrimo procedūrą, pažymėtina, kad Reglamento Nr. 479/2009 11 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog per valstybėse narėse rengiamus vizitus dialogo tikslais padarytos preliminarios išvados turi būti perduotos šioms valstybėms narėms, kad jos galėtų pateikti pastabas.

79 Šiuo atveju preliminarios išvados, padarytos per šio sprendimo 69 punkte minėtą techninį parengiamąjį vizitą ir du vizitus dialogo tikslais, buvo pateiktos Ispanijos Karalystei, kad ši pareikštų savo pastabas; tai matyti iš Eurostato ataskaitos, pateiktos ieškinio priede, kurioje išdėstytos šios valstybės narės pastabos, pareikštos po pranešimo apie preliminarią šio dokumento versiją. Beje, kaip matyti iš tame pačiame 69 punkte nurodytų dokumentų, minėta valstybė narė buvo iš anksto išsamiai informuota apie tikslų šių vizitų dalyką ir konkrečiai apie tai, kad jie, be kitų klausimų, skirti su Valensijos autonomine sritimi susijusiems duomenims.

80 Kaip rodo minėti dokumentai, Ispanijos Karalystė prieš 2013 m. rugsėjo mėn. surengtą vizitą buvo pakankamai aiškiai ir tiksliai informuota apie tai, kad jis rengiamas, be kita ko, dėl galimai klaidingai pateiktų duomenų, susijusių su Valensijos autonomine sritimi,.

81 Šiomis aplinkybėmis laikytina, kad vizitų, kuriuos 2012 m. gegužės, birželio, rugsėjo mėn. ir 2013 m. rugsėjo mėn. Ispanijoje surengė Eurostatas ir per kuriuos jis surinko informaciją, kuria grindžiamas ginčijamas sprendimas, organizavimo sąlygos atitiko Sąjungos teisėje numatytus procedūrinius reikalavimus.

82 Vadinasi, laikytina, kad įvairiais vizitais, per kuriuos Eurostatui pavyko surinkti minėtą informaciją iki tyrimo procedūros pradžios, nebuvo pažeistas Ispanijos Karalystės teisės įgyvendinimas vykstant procedūrai, iki ginčijamo sprendimo priėmimo.

83 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Taryba per šiuos vizitus surinkta informacija ginčijamame sprendime rėmėsi nepažeisdama Ispanijos Karalystės teisės į gynybą.

84 Taigi pirmasis pagrindas yra nepagrįstas.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo teisės į gerą administravimą pažeidimu

Šalių argumentai

85 Ispanijos Karalystė tvirtina, kad ginčijamu sprendimu pažeista teisė į gerą administravimą, įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 1 dalyje.

86 Jos teigimu, su šiai teisei būdingu objektyvaus nešališkumo reikalavimu nesuderinama tai, kad Komisija atlikti tyrimo procedūrą, pagrįstą Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 3 dalimi, pavedė asmenims, kurie prieš tai dalyvavo vizituose, po kurių ši institucija priėjo prie išvados, kad yra pagrįstų įtarimų dėl faktų, kurie pateisina tokios tyrimo procedūros inicijavimą. Šiuo atveju trys iš keturiolikos pareigūnų, dalyvavusių Eurostato vizituose Ispanijoje, surengtuose iki sprendimo pradėti tyrimą priėmimo, taip pat įėjo į keturių asmenų grupę, kurią Komisija vėliau subūrė per minėtą procedūrą. Be to, kilo pavojus dėl tarnybos, kuriai priklausė šie trys asmenys, t. y. Eurostato, šališkumo, nes ji atsakinga už skolos ir deficito duomenų, kuriuos perduoda valstybės narės, vertinimą ir dėl to ji buvo suinteresuota, kad tyrimo procedūra būtų vykdoma prieš valstybę narę, kaltinamą dėl manipuliavimo šiais duomenimis. Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad tyrimo procedūra vyko objektyvaus Komisijos šališkumo neužtikrinančiomis sąlygomis ir kad dėl šio teisės į gerą administravimą pažeidimo ginčijamas sprendimas, kurį Taryba priėmė po minėtos procedūros, yra neteisėtas.

87 Nors Taryba, palaikoma Komisijos, tvirtina, kad Ispanijos Karalystė negali remtis Chartijos 41 straipsnio 1 dalimi, nes ji yra valstybė narė, o ne asmuo, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, vis dėlto ji pripažįsta, kad ši valstybė narė gali savo naudai remtis gero administravimo principu kaip bendruoju Sąjungos teisės principu. Tačiau tai, kad Komisija pavedė atlikti pagal Reglamentą Nr. 1173/2011 inicijuotą tyrimo procedūrą pareigūnams, kurie prieš tai dalyvavo vizituose, surengtuose remiantis Reglamentu Nr. 479/2009, šio principo nepažeidžia, nes abi nagrinėjamos procedūrinės

tvarkos teisiniu požiūriu skiriasi. Juo labiau kad pasibaigus tokiai tyrimo procedūrai kita institucija nei Komisija, kitaip tariant Taryba, turi priimti sprendimą dėl manipuliavimo statistiniais duomenimis buvimo ir skirti atitinkamai valstybei narei baudą.

Teisingumo Teismo vertinimas

88 Chartijos 41 straipsnio „Teisė į gerą administravimą“, kuris yra viena iš jos V antraštinės dalies „Pilietinės teisės“ nuostatų, 1 dalyje, be kita ko, nurodyta, kad kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos jo reikalus tvarkytų nešališkai.

89 Nagrinėjamu atveju šia nuostata remiasi valstybė narė. Nereiškiant pozicijos dėl to, ar ji gali būti laikoma „asmeniu“ pagal šią nuostatą arba jam prilyginama, ir dėl to remtis joje įtvirtinta teise – Taryba ir Komisija tai ginčija – reikia pažymėti, kad ši teisė atspindi bendrąjį Sąjungos teisės principą (2014 m. gegužės 8 d. Sprendimo *N.*, C-604/12, EU:C:2014:302, 49 punktas), kuriuo valstybės narės gali remtis ir į kurį atsižvelgiant dėl šios priežasties reikia įvertinti ginčijamo sprendimo teisėtumą.

90 Iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad Sąjungos institucijos privalo paisyti minėto bendrojo teisės principo per administracines procedūras, pradėtas prieš valstybes nares, ir po kurių gali būti priimti joms nepalankūs sprendimai (šiuo klausimu žr. 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-501/00, EU:C:2004:438, 52 punktą ir 2015 m. birželio 24 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-549/12 P ir C-54/13 P, EU:C:2015:412, 89 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

91 Visų pirma šios institucijos turi laikytis nešališkumo reikalavimo, apimančio du elementus: pirma, subjektyvų nešališkumą, reiškiantį, kad nė vienas atsakingos institucijos narys neturi reikšti išankstinio nusistatymo ar asmeninio neobjektyvumo, ir, antra, objektyvų nešališkumą, reiškiantį, kad institucija turi suteikti pakankamas garantijas, kad neliktų jokių teisėtų abejonių dėl galimo neobjektyvumo (2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Ziegler / Komisija*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 154 ir 155 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

92 Nagrinėjamu atveju, nors Ispanijos Karalystė nekelia klausimo dėl subjektyvaus Komisijos nešališkumo, ji teigia, kad ginčijamas sprendimas neteisėtas dėl to, kad ši institucija nesilaikė objektyvaus nešališkumo reikalavimo, kai pavedė atlikti tyrimo procedūrą grupei, kurią didžiąja dalimi sudarė Eurostato pareigūnai, jau dalyvavę šios tarnybos Ispanijoje surengtuose vizituose iki minėtos procedūros inicijavimo.

93 Pirmiausia pažymėtina, kad, kaip teisingai tvirtina Ispanijos Karalystė, Taryba ir Komisija nepagrįstai teigia, jog tokie argumentai turi būti atmesti, nes pasibaigus tyrimo procedūrai būtent Taryba, o ne Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

94 Atsižvelgiant į šio sprendimo 91 punkte nurodytą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, laikytina, kad tais atvejais, kai prieš valstybę narę pradėtoje procedūroje, po kurios gali būti priimtas jai nepalankus sprendimas, kelioms Sąjungos institucijoms yra suteikti atskiri ir skirtingi įgaliojimai, kiekviena iš šių institucijų privalo laikytis objektyvaus nešališkumo reikalavimo. Todėl net jeigu šio reikalavimo nesilaikė tik viena iš jų, dėl to kitos institucijos po atitinkamos procedūros priimtas sprendimas gali būti neteisėtas.

95 Vadinasi, Teisingumo Teismas turi nustatyti, ar Komisija suteikė pakankamas garantijas, kad neliktų jokių pagrįstų abejonių dėl galimo jos neobjektyvumo tuomet, kai ji paveda tyrimo procedūrą, kaip antai tokią, po kurios buvo priimtas ginčijamas sprendimas, grupei, kurią didžiąja dalimi sudaro Eurostato pareigūnai, iki minėtos procedūros inicijavimo jau dalyvavę šios tarnybos atitinkamoje valstybėje narėje surengtuose vizituose.

96 Šiuo klausimu konstatuotina, kad šiems vizitams ir šiai tyrimo procedūrai taikomas skirtingas teisinis pagrindas ir jų tikslai skiriasi.

97 Kaip matyti iš šio sprendimo 72 ir 75 punktų, vizitų, kuriuos Eurostatas gali surengti valstybėse narėse pagal Reglamento Nr. 479/2009 11 ir 11a straipsnius, tikslas – leisti šiai Komisijos tarnybai pagal to paties reglamento 8 straipsnio 1 dalį atlikti du kartus per metus valstybių narių perduodamų duomenų apie jų valdžios sektoriaus skolą ir deficitą kokybės vertinimą.

98 Tyrimo procedūrą savo ruožtu reglamentuoja Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 3 dalis ir jos tikslas, remiantis šia nuostata, leisti Komisijai atlikti visus tyrimus, būtinus nustatyti, ar klaidingų minėtų duomenų pateikimų esama tyčia, ar dėl didelio aplaidumo, kai yra pagrįstų įtarimų manyti, kad faktai gali būti susiję su tokiu klaidingu pateikimu.

99 Atsižvelgiant į šiuos skirtingus teisinius pagrindus ir tikslus, laikytina, kad net jeigu duomenys, dėl kurių vyksta, viena vertus, šie vizitai ir, kita vertus, ši tyrimo procedūra, gali iš dalies sutapti, vertinimai, kuriuos dėl šių duomenų turi atlikti atitinkamai Eurostatas ir Komisija, yra neišvengiamai skirtingi.

100 Taigi Eurostato vertinimai dėl tam tikrų šių duomenų kokybės, atlikti po vizitų valstybėje narėje, savaime nenulemia pozicijos, kurios galėtų laikytis Komisija dėl klaidingo tų pačių duomenų pateikimo buvimo tuo atveju, jeigu ši institucija nuspręstų vėliau dėl šio klausimo pradėti tyrimo procedūrą.

101 Vadinasi, tai, kad atlikti tyrimo procedūrą, grindžiamą Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalimi, pavesta grupei, kurią didžiąja dalimi sudaro Eurostato pareigūnai, iki šios procedūros inicijavimo jau dalyvavę šios tarnybos atitinkamoje valstybėje narėje pagal Reglamentą Nr. 479/2009 surengtuose vizituose, savaime neleidžia Teisingumo Teismui prieiti prie išvados, kad po minėtos procedūros priimtas sprendimas yra neteisėtas dėl Komisijai priskirtino objektyvaus nešališkumo reikalavimo nesilaikymo.

102 Be to, pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 3 dalį ne Eurostatui, kurio įgaliojimai aiškiai apibrėžti Reglamente Nr. 479/2009, kaip nurodyta šio sprendimo 72 punkte, o Komisijai, taigi kolegialiai veikiantiems Komisijos nariams, pirma, suteikiami įgaliojimai nuspręsti pradėti tyrimo procedūrą, antra, kompetencija atlikti tyrimą ir, trečia, galimybė pateikti Tarybai rekomendacijas ir pasiūlymus, kurie pasibaigus šiam tyrimui pasirodo esantys tikslingi.

103 Reglamente Nr. 1173/2011 Eurostato pareigūnams taip pat nesuteikiama atskirų įgaliojimų dėl tyrimo procedūros atlikimo.

104 Šiomis aplinkybėmis laikytina, kad Eurostato pareigūnams minėtoje tyrimo procedūroje paskirtas vaidmuo neturi lemiamos reikšmės nei šios procedūros eigai, nei baigčiai.

105 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, negalima laikyti, kad dėl to, jog atlikti tyrimo procedūrą pavesta grupei, kurią didžiąja dalimi sudaro Eurostato pareigūnai, iki šios procedūros inicijavimo dalyvavę šios tarnybos Ispanijoje surengtuose vizituose, ginčijamas sprendimas yra neteisėtas, nes Komisija tariamai nesilaikė objektyvaus nešališkumo reikalavimo.

106 Taigi antrasis pagrindas nepagrįstas.

Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo pažeidimo nebuvimu

Šalių argumentai

107 Ispanijos Karalystė teigia, kad įvairios pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį reikalaujamos sąlygos, leidžiančios Tarybai konstatuoti pažeidimą, šiuo atveju nebuvo įvykdytos.

108 Šiuo klausimu minėta valstybė narė pirmiausia teigia, kad jai inkriminuojamų faktų negalima kvalifikuoti kaip „klaidingo pateikimo“. Iš tiesų reikėtų skirti faktus, kurie sudarytų klaidingo pateikimo, draudžiamo pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį, sudėtį, ir faktus, reiškiančius paprastą prieš tai Eurostatui pateiktų duomenų patikslinimą, leidžiamą pagal Reglamento Nr. 479/2009 6 straipsnį. Konkrečiau kalbant, Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį reikėtų suprasti taip, kad pagal ją tik Tarybai leidžiama skirti sankcijas už klaidingai pateiktus valstybių narių faktinius duomenis. Tačiau klaidingas preliminarių duomenų pateikimas, jos nuomone, į šios nuostatos taikymo sritį nepatenka. Aiškinant priešingai, Reglamento Nr. 479/2009 6 straipsnis netektų prasmės, nes pagal jį valstybėms narėms leidžiama patikslinti preliminarius duomenis, kuriuos jos prieš tai pateikė Eurostatui. Šiuo atveju ginčijamame sprendime nurodyti faktai turėjo būti kvalifikuojami kaip Komisijai 2012 m. kovo 30 d. pranešimu praneštų preliminarių duomenų patikslinimas, o tai Eurostatas užfiksavo paskelbdamas šioje byloje nagrinėjamus patikslintus duomenis.

109 Antra, laikytina, kad pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį Tarybai neleidžiama skirti sankcijų už bet kokį klaidingą duomenų pateikimą, priešingai, skirti sankcijas galima tik už tuos klaidingus pateikimus, kuriais pakenkiama ekonomikos ir biudžeto priežiūrai ir koordinavimui, kuriuos Taryba ir Komisija užtikrina pagal SESV 121 ir 126 straipsnius ir Protokolą Nr. 12. Nagrinėjamu atveju klaidingu duomenų pateikimu, kuriuo kaltinama Ispanijos Karalystė, nebuvo reikšmingai sutrukdyta Tarybai ir Komisijai įgyvendinti atitinkamus savo įgaliojimus dėl vėliau greitai atlikto nagrinėjamų duomenų patikslinimo ir atitinkamų išlaidų dydžio.

110 Trečia, Ispanijos Karalystė negali būti kaltinama dideliu aplaidumu. Iš tiesų ginčijamame sprendime dėmesys sutelktas į klaidingą duomenų pateikimą, susijusį tik su vieno autonominio vieneto deficitu, sudarančiu viso valstybės deficito dalį, nors atitinkama valstybė narė apskritai veikė rūpestingai. Be to, šiame sprendime visiškai neatsižvelgta į tai, kad ši valstybė narė bendradarbiavo per Komisijos atliekamą tyrimą po to, kai pati atkreipė šios institucijos dėmesį į nagrinėjamus pažeidimus.

111 Taryba, palaikoma Komisijos, prieštaraudama pirmiausia teigia, kad aplinkybė, jog Eurostatas patikslintus duomenis paskelbė pagal Reglamento Nr. 479/2009 6 straipsnį, neužkerta kelio galimybei skirti atitinkamai valstybei sankcijas pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį, jeigu šie duomenys skelbiami po klaidingo pateikimo.

112 Taryba ir Komisija taip pat pažymi, kad pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį leidžiama skirti sankcijas už bet kokius klaidingai pateiktus deficito ir skolos duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti taikant SESV 121 ir 126 straipsnius ir Protokolą Nr. 12. Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1173/2011 16 konstatuojamosios dalies, visi šie duomenys reikšmingi jų atliekamam ekonomikos ir biudžeto koordinavimui ir priežiūrai. Šiomis aplinkybėmis į klaidingo duomenų pateikimo poveikį reikia atsižvelgti ne siekiant konstatuoti pažeidimo buvimą, o tik apskaičiuoti atitinkamos baudos dydį, kaip tai leidžiama pagal Deleguotąjį sprendimą 2012/678 ir kaip buvo padaryta nagrinėjamu atveju.

113 Galiausiai dėl didelio aplaidumo, kuriuo kaltinama Ispanijos Karalystė, buvimo Taryba ir Komisija mano, kad ši valstybė narė turi būti laikoma atsakinga už savo teritorinių vienetų veiksmus, kaip būtų ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo atveju, ir kad faktų neatitinka teiginys, kad minėta valstybė narė pati atkreipė Komisijos dėmesį į klaidingai pateiktus duomenis. Be to, tai, kad ši valstybė narė

bendradarbiavo per tyrimą, neturi įtakos Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalyje numatyto pažeidimo konstatavimui, tačiau apskaičiuojant baudą į tai galima atsižvelgti kaip į lengvinančią aplinkybę, kaip tai leidžiama pagal Deleguotąjį sprendimą 2012/678 ir kaip įvyko nagrinėjamu atveju.

Teisingumo Teismo vertinimas

114 Pirmiausia konstatuotina, kad Ispanijos Karalystė neginčija faktų, kuriais Taryba prieš ją remiasi. Tad visų pirma aišku, kad duomenys, kuriuos 2012 m. kovo 30 d. ši valstybė narė pateikė Eurostatui, rodė 4,5 milijardų eurų mažesnį jos faktinį ir numatomą 2008–2011 m. valdžios sektoriaus deficitą, iš jų 1,9 milijardo eurų tenka vien Valensijos autonominei sričiai, antra, su šiuo teritoriniu vienetu susijusį sumos sumažėjimą galima paaiškinti tuo, kad šios autonominės srities audito tarnyba ne vienus metus tvirtino sąskaitas, dėl kurių konstatuoti pažeidimai susiję su tam tikrų sveikatos priežiūros išlaidų neįtraukimu į apskaitą ir kaupiamosios apskaitos principo nepaisymu, ir, trečia, tokia padėtis nekito, nors minėtos autonominės srities Audito Rūmai ne kartą į tai atkreipė dėmesį.

115 Ispanijos Karalystė savo ruožtu kvestionuoja teisinį Tarybos šiuo būdu konstatuotų faktų kvalifikavimą, pateikdama tris argumentų grupes, iš esmės nurodytas šio sprendimo 108–110 punktuose, kurias siekiant įvertinti pirmiausia reikia išaiškinti Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį.

116 Remiantis šios nuostatos formuluote, turi būti įvykdytos trys sąlygos, kad Taryba galėtų konstatuoti pažeidimo buvimą. Pirma, atitinkama valstybė narė turi būti klaidingai pateikusi duomenis, antra, šie duomenų pateikimai turi būti susiję su deficito ir skolos duomenimis, į kuriuos reikia atsižvelgti taikant SESV 121 ir 126 straipsnius arba Protokolą Nr. 12, ir, trečia, ši valstybė narė turi veikti tyčia arba labai aplaidžiai.

117 Pirmiausia dėl pirmos iš šių trijų sąlygų Ispanijos Karalystė tvirtina, kaip matyti iš šio sprendimo 108 punkto, kad Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalis turi būti suprantama taip, kad klaidingi preliminarių duomenų pateikimai nepatenka į šios nuostatos taikymo sritį.

118 Vis dėlto šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalies formuluotėje nurodomi visi klaidingi valstybių narių atliekami duomenų pateikimai, neapribojant šios nuostatos taikymo srities iki tam tikros rūšies pateikimų ar klaidų. Be to, Reglamento Nr. 1173/2011 16 konstatuojamojoje dalyje, kurioje paaiškinamas minėta nuostata siekiamas tikslas, nurodyta, kad ja siekiama atgrasyti valstybes nares nuo klaidingo duomenų pateikimo, nediferencijuojant pagal skirtingas rūšis.

119 Taigi laikytina, kad Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalies, aiškinamos atsižvelgiant į šio reglamento 16 konstatuojamąją dalį, taikymo sritis apima bet kokį klaidingą valstybių narių deficito ir skolos duomenų, apie kuriuos, kaip nurodyta šio sprendimo 71 punkte, reikia pranešti Eurostatui pagal Reglamento Nr. 479/2009 3 straipsnį, pateikimą, įskaitant ir preliminarių duomenų pateikimą.

120 Šios išvados nepaneigia Ispanijos Karalystės argumentas, kad, klaidingą preliminarių duomenų pateikimą įtraukus į Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, netektų prasmės Reglamento Nr. 479/2009 6 straipsnis, nes pagal jį valstybėms narėms leidžiama patikslinti preliminarius duomenis, kuriuos jos prieš tai pateikė Eurostatui.

121 Iš tiesų, kaip matyti iš Reglamento Nr. 479/2009 6 straipsnio formuluotės, juo siekiama ne suteikti valstybėms narėms galimybę specialiu atveju informuoti Eurostatą apie tai, kad jos, atskleidus klaidingai pateiktų duomenų, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį, faktą patikslino preliminarius duomenis, o jas bendrai įpareigoti pranešti šiai tarnybai apie visus reikšmingo prieš tai pateiktų duomenų patikslinimo atvejus. Taigi jis įpareigoja valstybes nares pranešti tiek apie preliminarių, tiek apie faktinių duomenų patikslinimą, neatsižvelgiant į Tarybai

suteiktą galimybę joms skirti sankciją, jeigu nagrinėjami duomenys pateikti klaidingai. Todėl tai, kad klaidingas preliminarių duomenų pateikimas įtrauktas į Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį, neturi jokios įtakos Reglamento Nr. 479/2006 6 straipsnio prasmei.

122 Vadinasi, Ispanijos Karalystės argumentas, pagal kurį Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalis turi būti suprantama taip, kad klaidingas numatomų duomenų pateikimas nepatenka į šios nuostatos taikymo sritį, yra nepagrįstas.

123 Toliau dėl antrosios šio sprendimo 116 punkte nurodytos sąlygos Ispanijos Karalystė tvirtina, kad pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį tik Tarybai leidžiama skirti sankcijas už klaidingai pateiktus duomenis, dėl ko buvo pakenkta ekonomikos ir biudžeto priežiūrai ir koordinavimui, kuriuos Taryba ir Komisija užtikrina pagal SESV 121 ir 126 straipsnius ir Protokolą Nr. 12.

124 Šiuo klausimu primintina, kad pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį Taryba yra įgaliota skirti sankcijas už klaidingai pateiktus valstybių narių deficito ir skolos duomenis, ir į tai turi būti atsižvelgta taikant SESV 121 ir 126 straipsnius ir Protokolą Nr. 12. Taigi šioje nuostatoje tokie duomenų pateikimai apibrėžiami nurodant duomenų objektą, t. y. aptariamos valstybės narės deficitą ir skolą. Tačiau, priešingai nei teigia Ispanijos Karalystė, joje nėra jokio elemento, nurodančio tikslų poveikį, kurį minėtas duomenų pateikimas turėtų sukelti.

125 Šiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalis turi būti suprantama taip, kad pagal ją leidžiama Tarybai skirti sankcijas už bet kokius atitinkamos valstybės narės klaidingai pateiktus skolos ir deficito duomenis, neatsižvelgiant į tai, ar dėl to pakenkiama Tarybos ir Komisijos užtikrinamai ekonomikos ir biudžeto priežiūrai ir koordinavimui.

126 Taigi šio sprendimo 123 punkte nurodytas Ispanijos Karalystės argumentas yra nepagrįstas.

127 Galiausiai dėl trečiosios šio sprendimo 116 punkte nurodytos sąlygos, pagal kurią tam, kad atitinkamai valstybei narei būtų galima inkriminuoti pažeidimą, ji turi veikti tyčia arba labai aplaidžiai, Ispanijos Karalystė tvirtina, kad ši sąlyga negali būti laikoma įvykdyta, nes, pirma, šiuo atveju nagrinėjamas klaidingas duomenų pateikimas susijęs tik su vienos autonominės srities deficitu, sudarančiu visos viešosios valdžios sektoriaus deficito dalį, ir, antra, ji bendradarbiavo per Komisijos atliekamą tyrimą po to, kai pati atkreipė šios institucijos dėmesį į nagrinėjamus pažeidimus.

128 Pirma, kiek tai susiję su argumentu, grindžiamu tuo, kad šioje byloje nagrinėjamas klaidingas duomenų pateikimas susijęs tik su vienos autonominės srities deficitu, sudarančiu viso viešosios valdžios sektoriaus deficito dalį, pakanka pažymėti, kad vertinimas, ar atitinkama valstybė narė veikė labai aplaidžiai, atliekamas siekiant kvalifikuoti Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalyje numatytą pažeidimą, priklauso ne nuo to, ar pažeidimų, padarytų tai valstybei narei klaidingai pateikus duomenis, dydžio, o nuo to, kokiu mastu minėta valstybė narė pažeidė rūpestingumo pareigą, kuri jai kyla rengiant ir tikrinant duomenis, pateiktinus Eurostatui pagal Reglamento Nr. 479/2009 3 straipsnį.

129 Antra, dėl aplinkybės, kad Ispanijos Karalystė bendradarbiavo per Komisijos atliekamą tyrimą po to, kai pati atkreipė šios institucijos dėmesį į nagrinėjamus pažeidimus, primintina, kaip nurodyta šio sprendimo 65 punkte, kad Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 3 dalyje numatytos tyrimo procedūros inicijavimą turi pateisinti įtarimai, kad faktai gali būti susiję su tyčiniu klaidingu duomenų pateikimu arba dėl aplaidumo.

130 Remiantis tuo darytina išvada, kad šio didelio aplaidumo buvimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į faktus, įeinančius į klaidingo duomenų pateikimo sudėtį, o į valstybės narės elgesį po tokio duomenų pateikimo atsižvelgti nereikia.

131 Taigi, priešingai nei tvirtina Ispanijos Karalystė, nei aplinkybė, kad šiuo atveju nagrinėjamas klaidingas duomenų pateikimas susijęs tik su vienos autonominės srities deficitu, sudarančiu viso viešosios valdžios sektoriaus deficito dalį, nei faktas, kad ši valstybė narė bendradarbiavo per Komisijos atliekamą tyrimą po to, kai pati atkreipė šios institucijos dėmesį į nagrinėjamus pažeidimus, negali paneigti Tarybos pasirinkto kvalifikavimo kaip didelio aplaidumo.

132 Turint tai omenyje, pažymėtina, kad aplinkybė, jog atitinkama valstybė narė bendradarbiavo nustatant klaidingai pateiktus duomenis ir per tyrimą, neturi jokios įtakos pažeidimo buvimui, tačiau gali būti laikoma lengvinančia aplinkybe apskaičiuojant baudą pagal Deleguotojo sprendimo 2012/678 14 straipsnio 3 dalies e punktą.

133 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, visas trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, grindžiamo baudos neproporcingumu

Šalių argumentai

134 Ieškinyje Ispanijos Karalystė tvirtino, kad ginčijamu sprendimu skirta bauda buvo neproporcinga, nes klaidingai nustatytas laikotarpis, į kurį atsižvelgta ją apskaičiuojant.

135 Šiuo klausimu minėta valstybė narė teigia, kad Taryba pažeidė Deleguotojo sprendimo 2012/678 14 straipsnio 2 dalį, pagal kurią bauda turi būti apskaičiuojama remiantis referencine suma, lygia 5 % „klaidingo duomenų, susijusių su <…> deficito <…> lygiu atitinkamais metais, dėl kurių teikiamas pranešimas <…>, pateikimo poveikio (taikomas didesnysis dydis)“. Ši formuluotė turėtų būti suprantama taip, kad Taryba pirmiausia turi įvertinti klaidingo duomenų pateikimo poveikį deficito lygiui kiekvienais metais, dėl kurių teikiamas pranešimas ir su kuriais susijęs toks pateikimas, paskui nustatyti metus, kuriais šis poveikis didžiausias, ir galiausiai remdamasi vien šiuo poveikiu nustatyti referencinę sumą. Nagrinėjamu atveju, jei būtų vadovautasi tokiu aiškinimu, Taryba būtų turėjusi nustatyti referencinę sumą, remdamasi Ispanijos Karalystės nenurodytomis išlaidomis tik už 2011 m. (t. y. 862 milijonai eurų). Tačiau ši institucija referencinę suma nustatė remdamasi viso laikotarpio, dėl kurio pateiktas 2012 m. kovo 30 d. pranešimas, nenurodytomis išlaidomis ir kuris susijęs su klaidingu pateikimu, t. y. 2008–2011 m. (apie 1,9 milijardo eurų). Todėl pagrįsta, kad Teisingumo Teismas šią klaidą turi ištaisyti sumažindamas referencinę sumą iki 43,1 milijono eurų (vietoj 94,65 milijono eurų), taigi ir baudą iki 8,62 milijonų eurų (vietoj 18,93 milijono eurų).

136 Dublike ir per teismo posėdį Ispanijos Karalystė šiuo klausimu papildomai nurodė, kad dėl padarytos klaidos Taryba taip pat pažeidė baudžiamųjų nuostatų negaliojimo atgal principą.

137 Atsiliepime į ieškinį Taryba, palaikoma Komisijos, atsakė, kad ginčijamu sprendimu skirta bauda buvo apskaičiuota pagal Deleguotojo sprendimo 2012/678 14 straipsnio 2 dalį. Iš tiesų ši nuostata turi būti suprantama taip, kad Taryba turi pirmiausia nustatyti, už kokius metus turi būti teikiamas pranešimas ir kokie metai susiję su klaidingu duomenų pateikimu, paskui – nustatyti visą šio klaidingo duomenų pateikimo poveikį deficito lygiui visais nagrinėjamais metais ir galiausiai remtis visu šiuo poveikiu, kad būtų nustatyta referencinė baudos suma. Nagrinėjamu atveju, vadovaudamasi tokiu aiškinimu, Taryba teisingai nustatė referencinę sumą, remdamasi Ispanijos Karalystės nenurodytomis išlaidomis už visus metus, už kuriuos pateiktas 2012 m. kovo 30 d. pranešimas ir kurie susiję su klaidingu duomenų pateikimu, t. y. 2008–2011 m.

138 Tiek, kiek Ispanijos Karalystė ginčijo Reglamento Nr. 1173/2011 taikymą atgaline data, atsiliepime į ieškinį Taryba šiuo klausimu taip pat teigė, kad klaidingas duomenų pateikimas, į kurį atsižvelgta apskaičiuojant baudą, atliktas 2012 m. kovo 30 d., t. y. po Reglamento 1173/2011 įsigaliojimo 2011 m. gruodžio 13 d.

139 Vis dėlto per teismo posėdį Taryba ir Komisija tvirtino, kad rėmimąsi baudžiamųjų nuostatų negaliojimo atgal principu reikia laikyti dubliko etapu nurodytu pagrindu arba nauju pagrindu, kaip tai suprantama pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 127 straipsnio 1 dalį, ir pagal šią nuostatą nepriimtinu.

Teisingumo Teismo vertinimas

– *Dėl priimtinumo*

140 Pagal Procedūros reglamento 127 straipsnio 1 dalį vykstant procesui negalima remtis naujais pagrindais, nebent jie pagrindžiami teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

141 Vis dėlto pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją argumentas, kuriuo praplečiamas anksčiau teismui pateiktame ieškinyje nurodytas ieškinio pagrindas ir kuris glaudžiai su juo susijęs, turi būti laikomas priimtinu (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Parlamentas ir Taryba*, C-88/14, EU:C:2015:499, 13 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

142 Šiuo atveju pirmiausia konstatuotina, kad Ispanijos Karalystės argumentas, pagal kurį ginčijamu sprendimu bauda paskirta pažeidžiant baudžiamųjų nuostatų negaliojimo atgal principą, yra vienas iš dubliko argumentų, kuriuo išplečiamas ketvirtasis ieškinio pagrindas. Toliau reikia pažymėti, kad iš šio argumento ir šio ieškinio pagrindo analizės matyti, jog abiem jais kritikuojamas vienas ir tas pats ginčijamo sprendimo aspektas, t. y. faktas, kad Taryba referencinę baudos, kurią ji siekė skirti Ispanijos Karalystei, sumą apskaičiavo atsižvelgusi į visus klaidingus šios valstybės narės 2012 m. kovo 30 d. pranešime pateiktus duomenis, susijusius su nenurodytomis 2008–2011 m. išlaidomis, užuot atsižvelgusi tik į klaidingus šios valstybės narės pateiktus duomenis už 2011 m. Šiuo požiūriu aptariamas argumentas ir pagrindas yra glaudžiai susiję.

143 Dėl šios priežasties argumentas, grindžiamas baudžiamųjų nuostatų negaliojimo atgal principo pažeidimu, turi būti pripažintas priimtinu.

– *Dėl esmės*

144 Reikia išnagrinėti argumentą, grindžiamą baudžiamųjų nuostatų negaliojimo atgal principo pažeidimu, tiek, kiek juo kvestionuojama pati Ispanijos Karalystei paskirta bauda, paskui – argumentus dėl Deleguotojo sprendimo 2012/678 14 straipsnio 2 dalies pažeidimo, kurie siejami tik su šios baudos apskaičiavimo tvarka.

145 Pirma, dėl argumento, grindžiamo baudžiamųjų nuostatų negaliojimo atgal principo pažeidimu, iš pradžių reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, baudžiamųjų nuostatų negaliojimo atgal principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas (šiuo klausimu žr. 1984 m. liepos 10 d. Sprendimo *Kirk*, 63/83, EU:C:1984:255, 22 punktą ir 2007 m. vasario 8 d. Sprendimo *Groupe Danone / Komisija*, C-3/06 P, EU:C:2007:88, 87 punktą). Pagal šį bendrąjį teisės principą reikalaujama, kad pažeidimas, kuriuo asmuo kaltinamas, ir dėl to paskirta sankcija atitiktų pažeidimo sudėtį ir sankciją, numatytas veiksmo ar neveikimo, kuris sudaro šį pažeidimą, padarymo momentu (šiuo klausimu 1984 m. liepos 10 d. Sprendimo *Kirk*, 63/83, EU:C:1984:255, 21 punktą ir 2015 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Taricco ir kt.*, C-105/14, EU:C:2015:555, 56 punktą).

146 Konkrečiau kalbant, minėtas bendrasis teisės principas taip pat taikomas administracinio pobūdžio baudoms (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 202 punktą). Vadinasi, baudos skyrimui pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį taip pat galioja tas pats bendrasis teisės principas, nors šio reglamento 9 straipsnyje aiškiai nurodyta, kad tokia sankcija yra administracinio pobūdžio.

147 Be to, valstybės narės taip pat gali remtis bendruoju baudžiamųjų nuostatų negaliojimo atgal principu, siekdamos kvestionuoti joms už Sąjungos teisės pažeidimus paskirtų baudų teisėtumą (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-610/10, EU:C:2012:781, 51 punktą).

148 Dėl klausimo, ar šioje byloje buvo pažeistas šis bendrasis teisės principas, kaip teigia Ispanijos Karalystė, pirmiausia reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 479/2009 3 straipsnio 2 dalį ir tapataus turinio nuostatą, anksčiau nustatytą Reglamente Nr. 3605/93, įsigaliojusiame 1994 m. sausio 1 d., valstybės narės nuo to momento privalo pranešti Eurostatui iki kiekvienų metų balandžio 1 d. apie einamiesiems metams numatytą savo viešosios valdžios sektoriaus deficitą, naujausią n-1 metų faktinio valdžios sektoriaus deficito įvertinimą ir faktinį n-2, n-3 ir n-4 metų valdžios sektoriaus deficitą.

149 Pagal šią nuostatą Ispanijos Karalystė nusiuntė Eurostatui 2012 m. kovo 30 d. pranešimą, kuriame, be kita ko, nurodė duomenis apie savo viešosios valdžios sektoriaus deficitą 2008–2011 m.; to šalys neginčija.

150 Toliau pasakytina, kad Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalyje nuo šio reglamento įsigaliojimo 2011 m. gruodžio 13 d. numatyta, kad tyčinis arba dėl didelio aplaidumo valstybės narės padarytas klaidingas tokiame pranešime nurodytų duomenų pateikimas yra pažeidimas, už kurį gali būti skirta bauda.

151 Nagrinėjamu atveju šalys sutaria, kad 2012 m. kovo 30 d. pranešime, kuris pateiktas vėliau, nei įsigaliojo Reglamentas Nr. 1173/2011, buvo klaidingai pateiktų duomenų apie šios valstybės narės viešosios valdžios sektoriaus deficitą 2008–2011 m. o visų pirma buvo sumažintas Valensijos autonominės srities deficitas tuo laikotarpiu; tai matyti iš šio sprendimo 114, 135 ir 137 punktų.

152 Taigi pažeidimas, kuriuo kaltinama Ispanijos Karalystė, ir jai pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį paskirta sankcija atitinka šių duomenų pateikimo momentu numatytą pažeidimą ir sankciją. Vadinasi, teiginys, kad ginčijamu sprendimu pažeidžiamas baudžiamųjų nuostatų negaliojimo atgal principas, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

153 Antra, dėl Ispanijos Karalystės argumento, grindžiamo Deleguotojo sprendimo 2012/678 14 straipsnio 2 dalies pažeidimu dėl to, kad šiai valstybei narei paskirta bauda apskaičiuota klaidingai, konstatuotina, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 7 konstatuojamosios dalies, Taryba šios baudos referencinę sumą nustatė remdamasi šia nuostata, kuri savo ruožtu buvo priimta pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 4 dalį ir siekiant šio reglamento 17 konstatuojamojoje dalyje nurodyto tikslo.

154 Remiantis Deleguotojo sprendimo 2012/678 14 straipsnio 2 dalimi, šiuo atveju minėta suma turėjo sudaryti 5 % klaidingo Ispanijos Karalystės duomenų, susijusių su deficito lygiu atitinkamai metais, dėl kurių pateiktas 2012 m. kovo 30 d. pranešimas, pateikimo poveikio (taikomas didesnysis dydis).

155 Šiuo aspektu šalys sutaria, pirma, kad „atitinkami metai, dėl kurių“ pateiktas šis pranešimas, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą, yra 2008–2011 m., antra, kad klaidingo duomenų, susijusių su Ispanijos Karalystės deficito lygiu, pateikimo poveikis, kaip tai suprantama pagal tą pačią nuostatą, atitinka per tuos metus nenurodytas Valensijos autonominės srities išlaidas, ir, trečia, šių išlaidų suma už 2008 m. sudaro 29 milijonus eurų, už 2009 m. – 378 milijonus eurų, už 2010 m. – 624 milijonus eurų, o už 2011 m. – 862 milijonus eurų, taigi iš viso beveik 1,9 milijardą eurų.

156 Vis dėlto, kaip nurodyta šio sprendimo 135 ir 137 punktuose, šalys nesutaria dėl to, kaip reikia apibrėžti Deleguotojo sprendimo 2012/678 14 straipsnio 2 dalies formuluotę „pateikimo poveikis <…> (taikomas didesnysis dydis)“, nes pačiame sprendime ji neapibrėžta.

157 Kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 163 punkte, skirtingos kalbinės versijos, kuriose pateikta ši formuluotė, nepadeda jos apibrėžti tiksliai ir vienareikšmiškai.

158 Šiomis aplinkybėmis nagrinėjamą formuluotę reikia aiškinti atsižvelgiant į minėtos nuostatos kontekstą ir tikslą (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 122 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

159 Kadangi pagal Deleguotojo sprendimo 2012/678 14 straipsnio 2 dalį siekiama tiksliai numatyti pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį skirtinos baudos dydžio nustatymo kriterijus, jos formuluotę reikia aiškinti atsižvelgiant į pastarąja nuostata siekiamą tikslą.

160 Kaip jau buvo pažymėta šio sprendimo 118 punkte, pagal Reglamento Nr. 1173/2011 8 straipsnio 1 dalį siekiama atgrasyti valstybes nares nuo klaidingo duomenų pateikimo ir leisti Tarybai už tokį pateikimą taikyti sankcijas. Šio reglamento 8 straipsnio 2 dalyje patikslinta, kad to straipsnio 1 dalyje numatytos baudos turi būti veiksmingos, atgrasomos ir proporcingos atsižvelgiant į klaidingo pateikimo pobūdį, sunkumą ir trukmę.

161 Kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 165 punkte, jeigu Deleguotojo sprendimo 2012/678 14 straipsnio 2 dalies formuluotė „pateikimo poveikis <…> (taikomas didesnysis dydis)“ turėtų būti suprantama taip, kad bauda turi būti apskaičiuojama remiantis poveikiu, kurį klaidingas duomenų pateikimas sukėlė per vienus metus, nors duomenys pateikti dėl kelerių metų, bauda nebūtų nei proporcinga laikotarpiui, dėl kurio pateikti duomenys, nei atitinkamai atgrasoma.

162 Šiomis aplinkybėmis Deleguotojo sprendimo 2012/678 14 straipsnio 2 dalies formuluotė „pateikimo poveikis <…> (taikomas didesnysis dydis)“, atsižvelgiant į nagrinėjama nuostata siekiamą tikslą, turėtų būti suprantama taip, kad ja nurodomas visas poveikis, kurį klaidingai pateikti duomenys turėjo jį inicijavusios valstybės narės, deficitui arba skolai per visą laikotarpį, už kurį teikiamas pranešimas ir kuris susijęs su tokiu duomenų pateikimu.

163 Taigi nagrinėjamu atveju Taryba ginčijamo sprendimo 7 konstatuojamojoje dalyje galėjo teisėtai preziumuoti, kad Ispanijos Karalystei skirtinos baudos referencinė suma turi sudaryti 5 % visų šios valstybės narės dėl Valensijos autonominės srities 2008–2011 m. nenurodytų išlaidų.

164 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

165 Kadangi visi Ispanijos Karalystės pagrindai, nurodyti siekiant pagrįsti savo ieškinį dėl panaikinimo, turi būti atmesti, atmestinas ir visas ieškinys.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

166 Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Ispanijos Karalystė bylą pralaimėjo, ji turi padengti savo ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas pagal šios institucijos pateiktus reikalavimus.

167 Be to, Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Ispanijos Karalystė padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.